

श्री सूक्त

हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरजतस्त्रजम् ।
चंद्रां हिरण्यमयीं लक्ष्मीं मतवेदो म आवहा ॥१॥
तां म आवह ज्ञतवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्य विदेयं गामश्वं पुरुषानहम् ॥२॥
अश्वपूर्वा रथमध्यां हस्तिनाप्रमोदनीम् ।
श्रियं देवीमुपह्वये श्रीर्मा देवी जूषताम् ॥३॥
कांसोस्मितां हिरण्यप्राकारमार्दां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम् ।
पक्षे स्थितां पक्षवर्णां तामिलोपह्वये श्रियम् ॥४॥
चंद्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम् ।
तां पक्षीनीम् शरशुभलं प्रपथे अलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृषो ॥५॥
आदित्यधर्षो तपसोधिजतो वनस्पतिस्तववृक्षोऽथ बिल्वः ।
तस्य इलानि तपसा नुदंतु मायान्तरायाश्च आद्या अलक्ष्मीः ॥६॥
उपैतु मां देवसभः कीर्तिश्च मणिना सह ।
प्रादुर्भूतो सुराष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्रि ददातु मे ॥७॥
क्षुत्पिपासामलां ज्येष्ठां लक्ष्मीं नाशयाम्यहम् ।
अभूतिमसमृद्रिं य सर्वा निर्गुह मे गृहात् ॥८॥
गंधद्रारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिलोपह्वये श्रियम् ॥९॥
मनसः काममाकृतिं वायः सत्यमशीमहि ।
पशूनां इपमन्यस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः ॥१०॥
कर्दमेन प्रजा भूता मयि संभव कर्दम ।
श्रियं वासय मे कुले (गृहे) मातरं पञ्चामालिनीम् ॥११॥
आपः सृजंतु स्निग्धानि शिकूलीत वस मे गृहो
वायं देवी मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥१२॥
आदां पुष्करिणीं पष्टिं पिंगलां पञ्चामालिनीम् ।
चंद्रां हिरण्यमयीं लक्ष्मीं ज्ञतवेदो म आवहा ॥१३॥
आदां पुष्करिणीं पुष्टिं सुवर्णाहममालिनीम् ।

सूर्यां हिरण्यमयीं लक्ष्मीं ज्ञतवेदो म आवहा ॥१४॥
तां म आवह ज्ञतवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्तां हिरण्य प्रभुतिं प्रभुतं गावोदास्योऽश्वान् विदेयं पुरुषानहम् ॥१५॥
यः शुचिः प्रयतो भूत्वा जुहु यादाज्यमन्वहम् ।
सूक्तं पंचदंशर्यं य श्रीकामः सततं जपते ॥१६॥
सरसिजनिलये सरोजहस्ते धवलतरांशुक गंधमाल्यशोभे ।
लगवतिहरिवल्लभेमनोश्रेत्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद मह्यम् ॥१७॥
अश्वदायै गोदायै धनदायै मदाधने ।
धनं मे जूषतां देवि सर्व कामांश्च देहि मे ॥१८॥
पुत्र पौत्रधनं हस्त्यश्वादिगवेरथम् ।
प्रजानां भवसि माता आयुष्मन्तं करोतु मे ॥१९॥

